

CHRIS

Dum

Cim

1921-

-1923

Autor,
cum,

quis esto
liber!

Theolog 3043 h

39. VI. 21.

Notandum ex hoc libro

Coel Melanctone. pag -- 215

quod sit Sacramentarius

De Proelio quod sit etiam

in nonnullis faueret 220.

1800

1800

D. O. M. A. E. C.

Disputatio XIII.

COLLEGII CORPORIS DO-
ctrina Prutenicarum Ecclesiarum,

DE BAPTISMO.

SVB PRÆSIDIO

COELESTINI MISLEN-

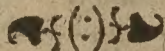
tæ, SS. Th. D. eiusdem, ut & Hebr.
lingvæ Profess. Ordinar. Consistorii
Sambicens. assessoris.

RESPONDENTE

JOACHIMO GLAMBECIO

Neo-Trep. Pom.

*Publicè in Auditorio majori,
Ianuar. habenda.*

REGIO MONTI.

Typis Laurentii Segebadii, Anno 1625.

VIRIS

*Magnifico, Reverendis, Clarissimis,
Excellentissimis, Doctissimis*

Dn. GEORGIO MYLIO

SS. Theologiae Profess. in celeberrimâ Regii - Borussorum montis Academia Pub.; Ecclesiae Cathedralis Cniphovianae pastori fideliss. Consistorii Sambienſis adſessori digniss. & p. t. Rectori Magnifico,

Dn. M. JOACHIMO BABBATIO,
Ecclesiae Cathedral. Cniphovian: Diacono vigilantissimo.

NEC NON

Amplissimis, Consultissimis, Spectatissimis

Dn. BERNHARDO Fahrenheit Senatori
Dn. REINHOLDO Eggert Sub Reipub. Cniphov: eminentissi.

Dn. CYRIACO Verbandt

Dn. JOHANNI Schimmelpfenning

Dn. PETRO Michel

dictae Reipub. Cniph. Scabinis digniss.
*Dominis Fauctoribus ac Promotoribus suis
submissè colendis,
Theologicam hanc Disputationem offert &
dedicat Respondens.*

Cim. 1922 (m)

Disputatio XIII.

DE BAPTISMO.

Respondente

JOACHIMO GLAMBECIO.

Idimus præcedenti disputatione, quænam sit natura, indoles, & genuina Sacramentorum in Genere conditio: Nunc ad specialem de Baptismo *2^a observat^o IV.* juvante DEO, nos accingimus, observatâ nobis consuetâ methodo,

I. Sedes huius Loci in Libello nostro repetiti.

Repetitus est hic Articulus I. ex Augusti Confess. artic. IX. qui sic habet: De Baptismo docent (Ecclesiæ magno consensu) quod sit necessarius ad salutem, quodq; per Baptismum offeratur gratia DEI, & quod pueri sint baptizandi, qui per Baptismum oblatis DEO, recipiantur in gratiam DEI. Damnant Anabaptistas, qui improbant Baptismum puerorum, & affirmant pueros sine Baptismo salvos fieri.

Deinde ex Artic. Smalcald. part. 3. Artic. V.

de Baptismo, ubi D. Lutherus de Baptismi negotio hunc in modum differit: Baptismus nihil est aliud, quam verbum DEI, cum immersione in aquam, secundum ipsius institutionem, & mandatum, sive, ut Paulus inquit, Lavacrum in verbo; sicut & Augustinus ait: Accedat Verbum ad Elementum, & fit Sacramentum. Quare non sentimus cum Thoma, & Monachis prædicatoribus, seu Dominicanis, qui verbi, & institutionis DEI obliti dicunt: Deum spirituales virtutes aquæ contulisse, & indidisse, quæ peccatum per aquam abluat. Non etiam facimus cum Scoto, & Minoritis, seu Monachis Franciscanis, qui docent, Baptismo ablui peccatum ex assistentiâ divinæ voluntatis, & hanc abluionem fieri tantum per DEI voluntatem, & minime per verbum.

De Pedobaptismo docemus: Infantes esse baptizandos. Pertinent enim ad promissam redemptionem per Christum factam. Et Ecclesia debet illis Baptismum, & promissionis illius annunciationem.

Denique ex scriptis B. Lutheri aliis: qualia sunt tres Conciones de Baptismo, & reliqua, quorum mentionem faciunt auctores libelli nostri.

II. Summa articuli de Baptismo, prout ab auctoribus nostris pertrahatur.

Premissâ Articuli hujus traditioni, necessariâ, de Hæreticorum corruptionibus Sacramen-

ramento antiquitùs ac potissimum circa B. Lutheri, postque eius obitum tempora, intentatis admonitione, & sententiæ orthodoxæ declaratione; De Baptismo in specie tùm in Thesi, tùm in Antithesi agendum duxere auctores libelli nostri.

In Thesi proponant 1. In quonam Natura, & essentia Baptismi consistat; quibusque partibus absolvatur? Ubi duo ponuntur. 1. Externum Elementum, & 2. Verbum DEI, quod elementum aquæ apprehendatur.

2. Quodnam sit Officium, & quæ Efficacia Baptismi? ubi subjungitur assertio; 1. quod Baptismus sit lavacrum regenerationis Tit. 3. v. 5. Joh: 3. v. 5. 2. quod nos mundet & sanctificet, Ephel: c. 5. v. 26. justificet & salvet, Tit. 3. v. 5. 2. additur determinatio actionis illius supernaturalis, quæ Christo ut causæ principali, ac primariæ Efficienti adscribitur; operationem illam per Baptismum seu medium exserenti ex Rom: 6. v. 3. 4. 1. Pet. 3. v. 21. Gal. 3. v. 27. Deinde ex Augustin. lib. 6. contra Donatist. cap. 28. lib. d. cataclysmo cap. 3. & super Psal. 105. Denique ex B. Luth. loco antea allegato.

3. Quid de infantibus parentum fidelium, ante Baptismum ex hac vita decedentium sit sentiendum, & quæ consolationes, in casu eiusmodi inopinato opponendæ? ubi allegatur iudicium B. Luth. & Bugenhagii in libellis suis consignatum.

In Antithesi taxatur Error Calvinianorum
1. Quod Calviniani actionem DEI separent, ab
actione Baptismi, quasi remissio peccatorum,
ex parte DEI, non offeratur per actionem Ba-
ptismi.

2. Quod fidelium liberi inde ab utero &
nativitate sint sancti, vereq; eo ipso membra
Christi in regno DEI, & in foedere gratia.
Unde sequitur, quod Baptismo infantes non
regenerentur; nec per eum conferantur, &
applicentur iis beneficia Christi, ut sunt re-
missio peccatorum; liberatio à morte, & sa-
lus aeterna; sed omnia illa duntaxat signifi-
centur.

3. Quod Exorcismus ab actu Baptismi, pla-
nè sit repudiandus, idq; propter errorem præ-
cedentem, numero autem secundum. Singu-
lis opponitur refutatio. Primus confutatur in
generali de Sacramentis dissertatione. Secun-
dus exploditur argumentis ductis 1. à malo ori-
ginali, ejusq; tyrannide, Joh:3.v.6. 2. à ne-
cessitate Baptismi ibid.v.5. 3. à conditione regni
DEI, & regni Diaboli 2.Cor.6.v.14. 4. à testi-
monio Davidis Psal.51.v.6. 5. à testimonio Pauli
Eph.2.v.3. 6. à testimonio Augustini lib.2. de
peccator. meritis, & Tertulliani. Tertius retun-
ditur ab Exorcismi fine, & usu legitimo, ex Lu-
theri præfat: in formulam Baptismi in Cate-
chismo; Cypriani lib.4. Epist.7. Augustini. lib.2.
de nuptiis & concupiscentia: Nazianz: de Ba-
ptismo, &c.

III. Explicatio Theſeos, vel ſententia Orthodoxa.

In Orthodoxa ſententiæ de Baptiſmo explicatione, brevibus nobis lineolis ſequentiæ expedienda erunt membra. 1. Vocis Baptiſmi origination, & evolutio. 2. Definitio. 3. Cauſæ. 4. Axiomata Generalia. 5. Adjuncta.

De Primo.

1. Baptiſmus derivatur à Græco βαπτίζω, h. e. tūm immergere; tūm aſpergere: utraque ſignificatio in ſacris occurrit paſſim, ac in ſpecie de Sacramento Baptiſmi, Act. 2. v. 41. Heb. 9. v. 3. cap. 10. v. 22. cap. 12. v. 24.

2. Variè capitur 1. latiffimè, & denotatur Baptiſmus doctrinæ 1. Cor. 10. v. 2. ac totius miniſterii Matth. 21. v. 5. Act. 19. v. 3. 2. latius, ac innuitur Baptiſmus Sanguinis tam λύτρον, quàm μαρτύριον: alias dicitur Baptiſma crucis, de quo Matth. 20. v. 23. Mar. 10. v. 38. Luc. 12. v. 50. 3. latè, ac vocatur Baptiſma flammis vel ignis Matth. 3. v. 11. denotatque dona Spiritus S. ſingularia; quale eſt linguarum Act. 1. v. 5. cap. 2. v. 3. cap. 19. v. 5. 4. ſtriſſè, ac propriè, ac vocatur Baptiſma fluminis ſeu aquæ, de quo nobis in ſequentibus agendum.

De

De Secundo.

Est autem Baptismus Sacramentum Novi Testamenti, in quo homines in nomine Patris, Filii & Spiritus sancti aqua asperguntur, ut regenerentur & renoveantur. Definitio hæc causalis plenius ex evolutione singularum causarum intelligitur.

De Tertio.

1. Causam principalem vel efficientem, datâ operâ subtrahimus in definitione; memores illius moniti: *Affectio rei generalis non est repetenda in definitione speciei ad evitandam τὸν τὸ λόγῳ*. Diximus autem disputat: præcedenti, Deum esse causam ejusmodi Sacramentorum in Genere, ac in specie Novi Testamenti: utriusque θεὸς ἀνθρώπων Christum Jesum, & quidem immediatam Matth: 28. v. 19. Mar. 16. v. 15.

2. Ministerialis etiam ex præcedenti disputatione peti poterit; quam diximus debere esse 1. in Ecclesiâ, non extra eam. 2. in ministerio legitime constitutam; atq; hæcenus intelligimus administrationem Baptismi extra necessitatis casum: Hoc verò urgente & impetrante, alias personas administrare posse Baptismum, statuimus sequentibus canonibus.

1. Quilibet extra officium Ecclesiasticum constitutus verè Christianus (h. e. in religione rectè institutus) potest in casu necessitatis Baptismum

conferre, siue sit vir, vel masculus; siue foemina. Ubi requiritur 1. ut persona ministrans sit ex Christianorum numero, adeoq; in gremio Ecclesiae constituta: ratione supra habuimus, quia Sacramenta sunt bona Ecclesiae; utique non nisi ab Ecclesiae membris conferri possunt.

2. Indiscriminatim ponitur; ita ut potestas illa administrandi sese ex æquo extendat tum ad viros tum ad foeminas, ex Gal. 3. v. 28. 1. Pet. 3. v. 7. c. 2. v. 9. Quare proscribimus iterum ab hoc actu Paganos, h. e. Turcas, Iudeos, &c. (intelligimus autem Paganos professione.) Hi namq; nec sunt in Ecclesia, quippe non inserti foederi divino per Baptismum; nec per verbum DEI regeniti, nec de Ecclesia. Arcemus insuper Diabolum, quocumque tandem modo siue ater, siue albus subrepat: sicq; vel scientibus, vel ignorantibus imponat: Quod tamen impossibile fieri; statuere non dubitamus: 1. ob tremendam, ac SS. Trinitatis praesentiam in actu Baptismi rite peragendi: qua cacadæmon fugatur. 2. ob hominum astantium preces, quibus etiam pellitur. 3. ob formulam Baptismi cum pronuntiatione verborum in nomine S. S. Trinitatis: qua perterritur. Jac. 2. v. 19. 4. ob efficaciam Baptismi ac fructum, quo iuri Satanæ renunciatur; Baptizatus ex potestate Satanæ, in regnum DEI asseritur, & transferitur. Impossibile igitur ejusmodi casum agimus; vel si contigerit ex permissione divina;

Baptismi talis nullitatem; seu lusum merum. Diaboli pronunciamus. 1. ob defectum promissionis Efficaciæ per Diabolum; 2. ob contrarium Christi ipsius baptizantis *principalis*, & Diaboli *ministrantis* (ex hypothesi) ceuque *adversus* Dei hostis, perpetuam pugnam; ita ut nulla communio actionis Christo, & Belial intervenire possit, 2. Cor. 6. v. 15. Ergo nec in Baptismo tali. E. Baptisma tale erit prorsus irritum, quippè ad quod Christus (qui aliàs per ministros suos principaliter baptizat, ipse usq; sanguis in Baptismo ab omni peccato nos mundat 1. Joh. 1. v. 7.) cum suâ actione heic non concurrit obtinente diabolicâ baptismi administratione.

2. Canon: *Casu necessitatis urgente, Baptismus ab Hæretico peti potest; in defectu ministerii legitimi, ac sinceræ religioni addisti.*

3. Nomine Hæretici intelligimus ejusmodi, qui tamen non impugnat SS. Trinitatis mysterium, nec formulam Baptismi pervertat; neque insuper ullâ ex parte essentialia Baptismi mutet: Alioquin ubi in aliquod horum impingere deprehensus fuerit Hæreticus, irritum pronunciare non dubitamus talem Baptismum. Uti igitur Baptismum à Calvinianis, & Pontificis administratum, pro rato agnoscimus; ideo 1. quod tales Hæretici sint in Ecclesiâ (licet non sint de Ecclesiâ) 2. quod omnia Baptismi *essentialia* retineant; utur

den

dem multa de humanis inventis assuunt præ-
sertim Papicolæ: Ita ab Arriano, præsertim a-
pertè religionem suam proficiente (clancula-
riorum enim alia est ratio in officio Ecclesia-
stico constitutorum,) à Photiniano, ab Anaba-
ptistis &c. Baptismum nullatenus licet pete-
re: Siquidem hi omnes articulum de Trinita-
te S.S. blasphemant, conviciis proscindunt;
sanguinem insuper Christi, quo in Baptismo
abluimur, pedibus conculcant; meritum ad
hæc Christi, in morte, passione, & resurrectio-
ne pro nobis præstitum, penitus evacuant; in
quò tamen Baptismus noster fundatus est, Ro-
man: 6. v. 3. 1. Pet. 3. v. 21. Ac proinde meritò
dubitamus, num Hæretici Arriani, Photinia-
ni, Ebionitæ, &c. sint Ecclesiæ accensendi, vel
adnumerandi: Parùm quippe differunt à Pa-
ganis, & Judæis; si ceremonias & opinionem
de adventu Messie exceperimus: Atque ab eis
Baptismum collatum, cum Baptismo Pagano-
rum æquiparare non dubitamus. Quod si igi-
tur necessitas summa efflagitarit baptizandi,
haberiq; talium hominum copia possit; potius
à privato Christiano, mare sive foeminâ con-
terendum esse Baptismum judicamus, quàm
à semipaganis istis petendum.

4. *Materia Baptismi ex quâ est* 1. *Res ter-
restis*, h. e. Elementum externum aquæ visibi-
le, Eph: 5. v. 26. Joh: 1. v. 33. c. 3. v. 5. Act: 16. v. 47.
2. *Res cœlestis invisibilis.*

5. De re terrena, seu Baptismi Materiâ,
h. e. aquæ Elemento Axiom:

1. Aqua in Baptismo sit 1. vera, 2. naturalis,
3. ac simplicior reliquis.

6. Vera esse jubetur, ne supposititis adhibeatur, quæ aquæ figuram externam quadantenus: non verò formam essentialem præ se ferat: quales sunt liquores & humores varii colorem aquæ representantes.

7. Demde naturalis esse debet, ad differentiam aquæ artificialis, quæ per distillationes ex herbis elici solet, vel arte variâ parari Proinde innuitur aqua fontium, fluminum, stagnorum.

8. Denique jubetur esse simplicior, ac purior reliquis; qualis ex fontibus, & fluminibus hauritur; impurior quæ ex mari & stagnis, præsertim paludinosus; illa igitur his præferenda.

2. Ob qualitatem frigidam, tepidam, & calidam aquæ veritati substantiali nil decedit. Proinde institui poterit sic exigentibus circumstantiis delectus, num aquâ frigidâ, num tepidâ: an verò calidâ quis Baptismum administrari expectat: ubi substantiali parti nil decedit: licet veteres adhibuerunt aquam frigidam.

3. Quicquid genere, vel specie differt ab aquâ Elementari, non potest esse Materia Baptismi. Sic arena, Sal, & id genus arida alia nequeunt esse Baptismi Materia: quia toto genere differunt ab aquâ: Sic Nix, glacies, grando, quia specie diffe-

differunt ab aqua Elementari. pro Materia Baptismi usurpari nequeunt. Huc referendum Lixivium, brodium, urina, cerevisia, lac, sudor, &c. Ratio. quia unio Sacramentalis inter hæc, & inter rem cœlestem nullibi est promissa; Ergo nequit esse Baptismi materia. Ubi nec calus necessitatis aliquam admittit exceptionem.

4. Aqua in Baptismo accepit virtutem sanctificandi, ex tactu mundissimæ, sanctissimæq; carnis Christi, & ejusdem Baptismo ad Iordanem; accedente insuper singulari ordinatione, & institutione Christi. Cæterum illa virtus derivata est ad omnem aquam; non propter continuitatem loci cum aquâ Jordanis; sed propter similitudinem speciei, uti inquit Thomas ex Gregorio Nazianzen. Hieron. August. &c.

9. De Re cœlesti non est eadem omnium Theologorum nostratium sententia. 1. Quidam statuunt verbum Institutionis tum mandati; tum promissionis. 2. Quidam Spiritum S. ex Joh: 3.v.5. 3. Quidam S.S. Trinitatem, ex verbis Institutionis Matth: 28.v.19. 4. Quidam Christi sanguinem ex 1. Joh: 1.v.7. Heb. 9.v.22. 5. Quidam denique Christi sanguinem, & Spiritum S. unitim, subalternatè rament.

10. Nos tertiam sententiam amplectimur, asserendo: Rem cœlestem in Baptismo esse Sacro-Sanctam Trinitatem, DEum Patrem, DEum Filium, & DEum Spiritum S. sub quâ reliquæ tres sententiæ comprehendun-

duntur. Siquidem mentione *Filii Dei* intelligitur *θεάνθρωπος*, vel *filius Dei* incarnatus; idcirco sanguis Christi nullatenus excluditur à Baptismo: nec potest quidem, quia omnem suam virtutem, & efficaciam habet Baptismus à Christi sanguine 1. Joh: 1. v. 7. ideo quod fundatus sit in morte, & resurrectione Christi, uti supra dictum ex Rom: 6. v. 3. 1. Pet. 3. v. 21.

11. *Materia circa quam, sunt personæ Baptismi capaces: de quibus Axiomata.*

1. *Soli homines sunt baptizandi.* Idq; 1. ex mandato Dei Matth: 28. v. 19. Mar. 16. 2. Apostolorum executione, qui non nisi solis hominibus Baptismum contulêre. 3. ex fine Baptismi, h. e. regeneratione, & mandatione à peccatis, reconciliatione, justificatione, sanctificatione; qui effectus ad solos homines in miseriam prolapsos pertineat. Et sic excluduntur 1. *Monstra.* 2. *res brutæ.* 3. *inanimate, ut campanæ, &c.*

2. *Omnes Gentes sunt baptizandæ* Matth: 28. v. 19. nam 1. ad quos sese extendit Evangelii præconium; ad eos etiam pertinet Baptismus: duo hæc namq; à Christo conjunguntur d. h. Mar: 16. v. 15. Deinde quorum Deus vult salutem seu finem; pro iis etiam inflixit salutis media: juxta illud *πολυθρήλων*: qui vult finem, vult & suppeditas media. Jam verò Deus vult salutem omnium hominum 1. Tim: 2. v. 4. etiam eorum, qui propriâ culpâ pereunt; uti
disput:

disput: 5. probatum. E. pro omnibus instituit
media salutis, in quorum numero est etiam
Baptismus. Porro idem probatur à morte, &
resurrectione Christi, in quibus Baptismus fun-
datur: Jam verò Christus pro omnibus sangui-
nem fudit, Heb. 13. v. 12. pro omnibus mortuus est,
etiam impiis Rom. 5. v. 6. 2. Cor. 5. v. 14. pro omni-
bus gustavit mortem Heb. 2. v. 9. pro omnibus
resurrexit, Rom. 4. v. 24. 1. Cor. 15. v. 4. 2. Cor. 5. v.
5. Insuper id probatur à vindictâ Dei, qui in
contentum Baptismi (ut & aliorum salutis
mediorum) severe animadvertere solet Marc.
16. v. 16. Luc. 7. v. 31. seq.

12. Ceterum sub Gentibus continentur
Masculi & femina (Act. 8. v. 12. c. 16. v. 15.) infan-
tes & adulti: Ubi limitatio necessario est ad-
denda. Ac quidem quoad adultos: 1. ratione
certi ordinis; ita ut nullus infidelium adultor-
um baptizetur, nisi per Euangelium in Chri-
stianismo fuerit probè informatus: præcedit
namq; in Christi mandato, docete, postea se-
quitur baptizate. 2. ratione modi, ita, ut nullus
cogente, & violenter ad Baptismum rapiatur ex
adultis: Deus namq; requirit populum spon-
taneum Psal. 110. v. 3. nec illud compelle intra-
re eousq; extendendum; sed ad externam pe-
dagogiam, & auditum verbi Dei, ac fidei;
non verò ad fidem, & Sacramenta. 3. ratio-
ne qualitatis, ita ut rationis compotes, non ve-
rò amentes, vel furiosi baptizentur. Quoad in-
fantes

fantes, tantum abest, quin excludantur à Baptismo; quippe sub familiis comprehensi in Actis cap. 16. v. 15. 33. cap. 18. v. 8. 1. Cor. 1. v. 14. 16. 2. Promissionis factæ à Deo compotes, & confortes Act. 2. v. 39. 3. à Christo invitati, & vocati Matth. 19. v. 13. Mar. 10. v. 14. Luc. 18. v. 15. 16. 4. malo originali obnoxii, à quo per Baptismum liberandi, caroq; de carne nati Ioh. 3. v. 6. 5. participes regni cœlorum destinati, Luc. 18. v. 16. Mar. 10. v. 14. Matth. 19. v. 14.

13. Ubi vicissim limitatio addenda multiplex. Intelliguntur namque 1. *infantes vel Christianorum*, adeoque hominum ad regnum DEI converforum; 2. totaliter ex utero in mundum exclusi: oportet namque prius nasci ex toto, quam renasci. 3. vitâ certò præditi, non verò mortui, aut incertò vivi. 4. de quorum baptismo antea collato nil certò constet, v.g. de Expositiis. *Vel Paganorum* eorum, 1. qui in potestatem Christianorum deveniunt; sic namque pars familiæ fidelium evadunt: utut parentes in atheismo perseverent, & tunc iis, licet invitis eripi, & communioni Sanctorum associari debent. 2. qui fœderi divino per Baptismum *inserti*: tunc enim facti Christiani, jus baptizandi infantes Ecclesiasticum adepti sunt, more aliorum Christianorum.

14. Alioquin *Paganorum* parentum professione, libertate adhuc integrâ gaudentium infantes, iis invitis baptizari non debent; nec possunt

possunt ritè, quàm diu sub, & in potestate parentum fuerint; ne hoc pæso sanctum detur canibus Matth. 7. v. 6.

15. Forma Baptismi exprimitur verbis Institutionis Matth. 28. v. 19. h. e. ipsa actione, & administratione Baptismi: de quâ Axiom:

1. Actio baptizandi formanda est verbo præfenti: Quale est, baptizo; hoc enim totam actionem Sacramentalem exprimit: Hoc tamen tempus præsens Ecclesia Græca in Imperativum mutavit: baptizetur.

2. In actione baptizandi, baptizans & baptizandus distinguitur. Id quod innuit terminus Te: aded ut nemo sibi Baptismum ritè conferre possit; nisi qui duo principia velit confundere.

3. In actu Baptismi, D E I, & Ministri actio conjungitur, nequaquam verò separatur: Ratio, quia Minister, non suo; sed D E I nomine baptizat: vel potius D E U S per Ministrum baptizat.

4. Actio Baptismi duplici constat requisito. 1. expressâ SS. Trinitatis pronuntiatione; in nomine DEI Patris, Filii, & Spiritus S. 2. aquæ asperfusionis, juxta formulam institutionis.

16. Finalis causa Baptismi est 1. Communis, & 2. Specialis.

17. Generalis seu Communis est, ut Baptismus sit signaculum promissionis, verbo annexum,

zum, imbecillitatis nostræ corroborandę gratiã, Rom. 4. v. 11.

18. Specialis finis Baptismi Sacramenti est
1. Regeneratio, Joh: 3. v. 5. Tit. 3. 5. 2. Iustificatio,
ac omnium peccatorum remissio, tam originalis,
quàm actualium, non ut amplius non sint; sed
ut non impotentur. Act. 2. v. 38. 3. Adoptio in
filios DEI, Ioh. 1. v. 13. Rom. 8. v. 15. Eph. 1. v. 5. Tit.
3. v. 7. 4. Sanctificatio, & renovatio, Rom. 6. v. 4.
20. 21. Gal. 6. v. 15. 1. Cor. 6. v. 11. 5. Salus, & vita
eterna, Tit. 3. v. 5-7. 1. Pet. 3. v. 21. 6. Certitudo fi-
dei de remissione peccatorum; seu bona con-
scientia erga Deum, 1. Pet. 3. v. 21. 2. Cor. 1. v. 12.
21. 22.

19. Atque hi fines Baptismi sunt principa-
les; Secundarii sunt 1. obediencie nostræ erga
Deum testificatio; 2. Signum, nota, & tessera,
Ecclesiam ab infidelibus ceteribus distinguens.
3. Symbolum communionis sanctorum.

De Quarto:

ubi Axiomata de Baptismo Generalia.

1. Baptismus non est opus humanum; sed insti-
tutum verè divinum. 1. ob auctorem ipsum Deum
2. ob actionem in ritu baptismi verè divinam
quippe præsens in eo tota S. S. Trinitas (in
cujus nomine administratur) DEUS Pater 1. Pec

3. v. 21

3. v. 21. Tit. 3. v. 5. *DEUS Filius* Ephel. 5. v. 25. 26. Rom: 6. v. 3. 1. Pet. 3. v. 21. Gal. 3. v. 27. 29. *DEUS Spiritus S.* Joh. 3. v. 5. Tit. 3. v. 5. 3. ob effectum verè divinum, qualis quidem multiplex modò circa causam finalem enumeratus fuit.

2. *Baptismus est unus*, Eph. 4. v. 5. tùm specie, adeò ut *Iohannis Baptista* Baptismus non sit divisus à Christi baptismo statuendus; sed unus ac idem tùm specie, quippe non sine Spiritu S. nec sine remissione peccatorum Ioh. 1. v. 32. 33. sed ex Christi institutione Joh. 1. v. 26. 27. 30. 32. c. 3. v. 27. unde etiam fructum, & effectum adeptus, Ioh. 1. v. 26. 29. 33. 36. tùm numero: utut enim pars terrena baptismi numero multiplicetur pro diversitate locorum: non tamen ullo modo pars cœlestis, una numero per omnia permanens, ubi ubi tandem baptismus administretur: neque enim vel tota SS. Trinitas, vel sanguis Christi, vel Spiritus S. numero, aut specie multiplicantur. Ergo nec Baptismus.

3. *Baptismus est ordinariè necessarius ad salutem*, Joh. 3. v. 5. Et sic effectum intelligendum. 1. Sub ratione possibilitatis, h. e. si haberi possit, negligi non debet. 2. modo ordinario: Hinc excipiuntur infantes Christianorum parentum, vel in utero extincti, vel morte inopinatâ, & repentinâ anteverfi: de quibus benè sperandum ob preces piorum parentum, & totius Ecclesiæ: Et hinc Deus rectè dicitur non

esse alligatus causis secundis, extra quas operari pro beneplacito extraordinarie potest. 3. ad evitandum contentum, is namque, non verò privatio Baptismi damnat. 4. extra necessitatis casum.

Porro necessitas Baptismi emicat ex ipsius fine, & effectis paulò ante enumeratis: ubi etiam vid.

4. Baptismus est prima porta Gratiæ; primus ad Ecclesiam introitus; janua ad Christianismum: clavis regni cælorum, nec non Christianismi investitura. Est namque medium regenerationis, reconciliationis, remissionis peccatorum; adoptionis, renovationis, sanctificationis; introitus in regnum cælorum, & ad salutem æternam: uti supra dictum. Huc pertinet effectum Cassiodori in cap. 7. Cantor: Baptismus est fons divinus, quo fideles in novam creaturam regenerantur: Hinc dicitur Baptismus Sacramentum initiationis.

5. Baptismus est depositum quoddam preciosissimum omnium bonorum salutarium; merito Christi nobis acquistorum. Nam uti Dn. Chemr. in Harmonia cap. 17. scribit: Quicquid Christus in corpore carnis sue promeruit, et acquisivit; id omne in Baptismum reposuit: idque ideo, quia Baptismus in morte & resurrectione eius est fundatus.

6. Baptismus non est iterandus. Ratio: uti enim in se numero unus est; ita non nisi semel administrandus unum individuum humano; quippe eius

eius efficacia durat per omnem vitam : neque
etiam fœdus ex parte Dei unquam irritum
redditur Rom. 3. v. 3. plures rationes vide in
Exeges. Dn. Menz. p. 414. seq. Dn. Hutter. Loc. de
Baptism. fol. 649. Intelligimus autem effarum,
de certò, legitimè, ac ritè baptizatos, juxta insti-
tutionem divinam : Aliàs de baptizatis à Pa-
ganis, Photinianis, Arrianis, Aeternitaris, tene-
mus decisionem Concilii Nicœi ex canon. 19:
Si ab eiusmodi, aliqui homines baptizati, ad Catho-
licam confugiant Ecclesiam, omninò baptizandi sunt;
quem canonem approbavit Concilium Arelan-
tense secundum, cap. 16. in simili casu. Pare-
m processum teneri oportere asserimus cum iis,
de quorum baptismo certò non constat Ecclesiæ;
ut sunt infames exposititii citra certificatio-
nem baptismi collati ac suscepti.

7 Baptismus est Sacramentum fidei. 1. ex par-
te Dei, qui per hoc Sacramentum in bapti-
zandis ipsisq; adedò infantibus fidem ex merâ
gratiâ operari vult. 2. ex parte infantis bapti-
zati, qui per baptismum regeneratur, ipsoque
actu fide salvificâ donatur; ac sic in filium, &
hæredem vitæ æternæ cooptatur. 3. ex parte
susceptorum, à quibus professio fidei in ritu ba-
ptizandi exigitur, quæ tùm infanti mediante
hoc Sacramento, accedentibus simul Ecclesiæ
precibus communicatur; tùm in eâ infans e-
ducandus Deo ac Ecclesiæ vowedetur,

De Quinto.

ubi de Baptismi *Adjunctis* & *circumstantiis*.

I. De tempore duo queri possunt 1. *Quandam* Baptismus à Christo sit institutus? *ubi responsio* est expedita eorum, qui in tempus ante passionem Christi; baptismi institutionem collocant, post habitum cum Nicodemo colloquium primo anno ministerii inchoati, quo etiam Christus omnium primum templum ingressus esse legitur Johan: c. 2. v. 13. et Mal 3. v. 3. Matth: verò c. 28. v. 19. non tùm primum baptismus institutus; sed *repetitus*, & *confirmatus*. 2. Quonam tempore infantes recens nati baptizandi? Ubi simplex, & salutaris est responsio eorum, qui ocyus baptizandos esse suadent infantess, quàm primum in lucem nati fuerint; nec Baptismum ob periculum inopinatum differendum, judicant. Et *contra*: quo citiùs per Baptismum regenerantur, eò certiores etiam de ipsorum salute, parentes esse possunt.

II. De Loco. Etsi Deus in templis manu factis non habitet: attamen Ecclesiam suam in unum convenire vult; cui etiam presentiam suam gratiosam promissit, Matth. 18. v. 20. Convenientior itaque locus Baptismo antiquitus destinatus est templum, in quo

quo alia sancta ordinariè peragi consueverunt
(ubi casus necessitatis excipitur) præsertim in
congregatione Ecclesiæ, ad quam Sacramen-
ta ordinariè sunt alligata: ita sentiente *Concilio*
Moldensi, Anno 845. cap. 48. Constantinopolitan.
VI. Can. 59. Synodo Colonensi 1549. Can. 15.

III. De *Patrinis*, seu susceptoribus 4. ob-
servanda. 1. Quo tempore cœperint adhiberi?
2. Quodnam eorum officium? 3. Quisnam de-
lectus adhibendus? Quotnam adhibendi? Quo-
ad primum: non obscura deprehenduntur
hujus ritus antiquissimi vestigia apud *Diony-
sium lib. d. Hierarchia Ecclesiastica cap. 2. Tertull:*
lib. d. baptismo &c. licet de prima origine non
usq; adedò satis constet.

Quoad secundum. Officium *Patrinorum*,
1. ut infantes per *Patrinos* Christo adducan-
tur. 2. ut precibus suis Christo commenden-
tur: sicq; in consortium regni cœlestis co-
optentur. 3. ut infantes post fata parentum,
interveniente curâ *patrinorum*, in pietatis &
morum fundamentis erudiantur, & honestè
educantur, ita monente *B. August: serm. 6. Pasch.*
& Dom. 10. post Trin.

Quoad tertium: *Delectus* *Patrinorum* sum-
moperè requiritur; ac juxta sequentes *Canones*
instituantur.

1. *Patrinus* esto baptizatus: non baptizatus
verò arceatur, juxta cautelam de *Consecrat. dist.*
4. In *baptismate*.

2. *Patrini tenemur esse à parentibus infantis diversi*: idque idèd, quia debent succedere Parentibus in gerendâ infantis baptizati curâ.

3. *Patrini ad annos discretionis peruenientes, ac in pietatis fundamentis probè instructi adhibendi.* Quo nomine excluduntur 2. *Infantes*, 2. *amentes*, & *stolidi*, 3. *furiosi*: tales namq; & id genus alij nihil infanti spondere possunt, nec etiam promissis stare.

4. *Patrini honestæ, ac inculpate vitæ; puriorique religioni ex assè addicti eligendi.* 1. Debetur namque reverentia Sacramento divinitus instituto; ipsiq; Deo in actû tali præsentissimo: qui peccatores contra conscientiam non exaudit, Joh:9.v. 31. 2. Quia infans debet in eorum disciplinam devenire post parentum facta: qualis verò institutio à beluis & propudiis ejusmodi hominum speranda est? Deinde requiritur Patrinus non modò ipsemet in orthodoxâ religione educatus; verùm etiam eidem sincerè addictus, ut impòsterùm susceptivum suum, parentis vice in religione orthodoxâ instruendum, ac informandum curet. Hinc *Veteres* infantibus, in locis ab extraneâ religione suspectis, & periculosis hunc in modum consultum voluère; quò semper patrini doctiores seligerentur. Vid. *Dionys. Arcopag. lib. de Hier. Eccles part. 2. c. ult. Augustin. serm. paschali c. 11. Gratian. de consecrat. dist. 4. cap. 1. Vo-*
ante omnia.

Malè E. liberis suis consulunt; qui in testes baptismatis Pápicolas, vel Calvinianos adhibent; hunc in modum lupis oviculas committentes. Quod si verò finis iste principalis non attendatur; sed testificatio de infantis procreatione ex thoro legitimo, in usus futuros, qui quidem mos plerumque fermè obtinet: ibi Patri- ni à religione alieni admittuntur: principali tamen pensâ habite; bona conscientia adhi- beri posse exsortes nostræ religionis; ne- gamus.

Quoad Quartum: Numerus Patrinorum non debet peccare tum in defectu, tum in excessu. In defectu peccat: si præter unicū nullus alius adhibeatur. In excessu peccat numerosâ patri- norum copiâ, & multitudine; quæ quidem in ditioribus luxum, & fatuitatem; in pauperioribus verò quæstus faciendi finem arguit. Proinde sapientes, & prudentes æstimantur, qui duos aut tres susceptores cooptant, ex consilio DEI Dent. 17. 2. 16. c. 19. 2. 15. Matth. 18. 2. 17. 2. Co- rinth. 13. 2.

IV. Circa Formam Baptismi de sequenti- bus quæri solet.

x. De asperſionis modo: utrum tria asper- ſio sit de necessitate? Respondetur, quod sit de Ecclesiæ libertate: temerè tamen non abro- ganda, tum ob repræsentationem Trium per- sonarum divinitatis; tum ob antiquam con- ſuetudinem, jam à temporibus Hieronymi in

Ecclesiâ celebratam; uti colligitur ex *commento super Ephes. 4.*

2. De Signo Crucis: Num in ritu baptismi adhibendum, & quidem necessario? Respondetur ex *libertate Ecclesiæ*, ad admonendum astantes, & baptizandum, de nullo medio reliquo, quo infans ex potestate Satanz eripiat, inq; regnum Christi transferatur; præter crucem, seu meritum Christi.

3. De Exorcismo: ubi brevibus nostram declaramus sententiam; eum esse ritum 1. *adiaphoræ* h.e. indifferentem; adeoque in Scripturis nec mandatum; nec prohibitum. 2. *antiquitus* in Ecclesiâ usitatum tempore Tertulliani; Cypriani lib. 4. Epist. 7. circa Ann. 250. Gregorii Nazianzeni in Orat. de S. Baptismi lavacro An. 370. Chrysostomi homiliâ de Adam & Evâ; Ambrosii de Sacram. lib. 1. cap. 5. Augusti lib. 1. de peccat. meritis, & remissione cap. 34. lib. 2. de peccat. orig. cap. 40. lib. 6. cont. Julianum, Pelag: cap. 2. lib. primo de nuptiis & concupiscentia cap. 20. & lib. 2. cap. 18. cap. 29. circa Annum 380. Optati Milevitiani in lib. 4. cont. Donat: Gregor. Mag. lib. de Sacr. 3. Propter usum *Significativum*: in quibus nempe miseris infans ante Baptismi usum verteretur, ceu iræ filius Eph. 2. v. 3. quodq; inde non nisi per Baptismum liberetur.

Cæterum de Exorcismo disputat: ult. de adiaphoris plura monebuntur: de reliquis insuper *Adjunctis*, & *Circumstantiis* tuius dis-

ren-

rentes alii Theologi videantur Dn. Hutterus p.
a. loc. c. de Baptismo cap. 5. in appendice Dn. Ger-
bard. Tom. loc. Com. de Baptism. Dn. Mekner, in
Collegio de Adia phoris.

IV. Explicatio Antitheseos.

Veteres Hæreses nullibi adeo copiosæ oc-
currunt, ac quidem circa præsentem locum de
Baptismo; quas jam secundam tenorem tra-
stationis nostræ recensēbimus.

Circa causas Baptismi, & quidem I. circa
Materiam erraverunt 1. Manichæi, Aquam Ba-
ptismi partem minimè essentialē esse statu-
entes; ideo quod à Diabolo sit creata, refe-
rente B. Augustin. lib. de hæresib. c. 46. 2. Seleucia-
ni. 3. Herminiani aquam non necessariò debere
adhiberi in Baptismo contendentes, apud Au-
gust. d. l. cap. 59. 4. Iacobitæ, Baptismum igne
perficiebant, inusto baptizandis in fronte cau-
terio, in formā crucis; quos hodiè Æthiopes
imitantur.

II. Circa Objectum, vel Subiectum 1. Catæ
phryges, non tantum vivos; sed etiam mor-
tuos baptizabant apud Augustin. hæreses 26. 2.
Marcionitæ idem fecisse leguntur, perperam,
huc applicantes illud 1. Cor. 15. v. 29. imò nimis
ridiculè: Si quis enim sine Baptismo ex hæ-
vitâ discesserat; infra huius lectum; alium sed
vivum occultabant: rogabantque postea mor-
tuum: *num vellet baptizari?* pro quo vivus re-
spon-

spondebat; quod sic: baptizabatur inque vivus pro mortuo.

III. Circa Formam 1. Quidam baptizabant in tribus principis; tribus filiis; tribus paraclesis, uti habet Can. 49 Apostolorum. 2. Quidam, ut Gnostici baptizabant in nomine ignoti patris omnium; in veritate matris omnium; & in nomine descendens Jesu, &c. 3. Quidam, formam terribili, & monitrosam, fictis in hunc finem peculiaribus vocabulis uti refert Iren. lib. 1. adversus hereses cap. 18. sect. 4. 4. Quidam blasphemam apud Euseb lib. 7. Histor. Eccles. cap. 8. 5. Ariani baptizabant in nomine Patris Majoris; filii Minoris, &c. apud Augustin. de heres. cap. 49. 6. Quidam, ut Eunomiani baptizabant non in nomine Trinitatis, sed in mortem Christi apud Socrat. lib. 5. cap. 13. 7. Quidam baptizabant in nomine Patris increati; filii creati; in Spiritus S. sanctificantis, qui à filio creatus sit. 8. Quidam baptizabant formam corruptam: in nomine Patris, per filium, in Spiritu S. apud Theodor. lib. 2. Collectan: & Nicephor lib. 16. cap. 15.

IV. Circa Effectum peccabant 1. Pelagiani, contententes, infantes in baptismo nequaquam regenerari, nec mundari à peccato ullo; sed ideo, ut simpliciter regnum cœlorum consequantur, alias omnis peccati expertes, apud August. lib. de heresibus cap. 88. 2. Messaliani, omnem vim Baptismo derogantes, eamq. soli precationi adscribentes. 3. Origeniste peccatum

tum duntaxat regi per Baptismum, nequaquam autem fomitem eius minui asserentes.

V. Circa Modum administrandi Baptismum exorbitabant Marcionita, contendendo; ter suscipiendum esse baptismum 1. in etate puerili propter peccatum originis; 2. & 3. in adultiore, apud Epiphan. *Heref.* 42. Huc referendi suo merito Hemerobaptiste, Baptismum quotidie reiterare soliti. Ad hanc Classem spectat hæresis Montani, quâ deceptus etiam fuerat Cyprianus de rebaptizandis ab hæreticis baptizatis; quam refutavit August. *tract.* 11. in Job.

VI. Circa Adjuncta, Exorcismum in ritu Baptismi nequaquam esse usurpandum, vel tolerandum, Pelagiani contendebant, apud August. *lib.* 6. contra Julian. Pelag. *cap.* 2. & *lib.* 2. de nuptiis, & concupisc. *cap.* 18. 29.

Alterum agmen ducunt errores Scholasticorum varii.

1. Circa Formam Baptismi, quos prolixè recenset Dn. Hutterus p. m. *Loc. de Bapt.* f. 638. seq. ubi eos ad decem classes reducit.

2. Circa Effectum Baptismi docebant: Infantibus baptizatis, solummodò habitus virtutum Theologicarum v. g. Fidei. Caritatis, & Spei infundi; non verò adus illarum: Lom bard. *lib.* 5. *dist.* 4. Thom. *part.* 3. *Quest.* 69. *art.* 6.

V. De Hæresibus renovatis.

I. Pontificiorum variè errantium & Circa
Desu

Definitionem Baptismi delinquant tùm Schola-
fici antiquiores; tum Gregor. d. Valen. qui cum
Thomâ parte 3. *Quest. 66. art. 1.* sic definit Ba-
ptismum, quod sit ablutio corporis exterior fa-
cta sub præscriptâ formâ verborum. Tom. 4. *Com-
ment in Thom. disp. 4. Quest. 1. punct. 1.* Eam verò
pro mutilâ agnoscit Bellarm. lib. 1. de Bapt. cap. 1.
& præfert ei quæ in Catechismo Romano extat,
quod Baptismus sit Sacramentum regenerationis
per aquam in verbo vite. Quæ tamen naturam
definiti non exhaurit.

2. Circa Definitionem Nomini prævaricatur
Bellarm. lib. 2. de Bapt. cap. 1. Baptismum per
solam immersionem explicans: Contra Mar. 7. v.
8. 1. Cor. 10. v. 2. Hebr. 2. v. 3. &c.

3. Circa 1. Subiectum, quale Pontificii fin-
gunt esse 1. Campanas, quibus etiam certa no-
mina imponuat. 2. Plurimi loco aquæ sumi
suadent luxuriam, brodium, Greg. de Valent. Tom.
4. disp. 4. *Quest. 1.* 3. Communiter non nisi exor-
cizatâ aquâ baptizandum esse, docent.

4. Circa causam Ministerialem à Pagano
Baptismi administrationem in casu necessi-
tatis efficacem concedendo Bellarm. lib. 2.
de Baptism. cap. 7. contra Gregor. Epist. 2. ad Boni-
fac. & Gratian. de consecrat. dist. 4. cap. 52.

5. Circa Formam, ad essentiam Baptismi
necessario requiri Benedictionem fontis; saltem,
salivam, signum crucis; exsufflationem, Exorcis-
mum.

num. Vide Becan. Manual. lib. 2. cap. 2. paginæ 874.

6. Circa Efficaciam Baptismi, 1. peccatum originale prorsus per Baptismum deleri & aboleri Bellarmin. lib. 2. cap. 12. 13. 2. Animæ characterem imprimi. Concil. Trident. Sess. 7. can. 9. Gregor. de Valen. Tom. 4. disp. 3. Quest. 4. punct. 3. 3. Infantes alienâ fide credere (& salvari) Becan. Manual. lib. 2. cap. 2. de fide infanum, §. 15. pag. 491. 4. Infantibus verò habitum duntaxat fidei, & aliarum virtutum infundi. Bellarm. lib. 2. cap. 11. Becan. d. l. pag. 490. 5. Baptismum esse efficacem ex opere operato. Concil. Trident. Sess. 7. can. 8. 6. Baptismum esse minoris efficacie, quàm confirmationem, unctionem, &c. 7. Martyrium, & penitentiam ejusdem efficacie esse cum Baptismo, Bell. lib. 2. de Bapt. cap. 11.

7. Circa Axiom: de Unitate Baptismi: plures quippe fingunt specie & numero, 1. Iohann. Bapt. stæ, cujus Baptismum diversum fuisse specie fingunt. Bellarmin. lib. 2. de Bapt. cap. 20. 21. 22. ex decret. Concil. Trident. de Baptismo Iohann. can. 1. cum tamen essentialibus requisitis cum Baptismo Christi conveniat.

2. Addendo novam aliam speciem Baptismi, v. gr. 1. aquam lustralem; 2. Baptismum cucullarem; quem ratione valoris æquiparant verò Baptismo.

II. Calvinianorum exorbitantium.

2. Cir-

1. Circa causam Administrationis Baptismi; nullatenus 1. vel in necessitatis casu extremo ad Baptismi administrationem admitti posse, vel debere, laicum vel sceminam, ita Calviniani in communi.

2. Circa Materialem, loco aquæ substitui posse omnis generis liquorem, v. gr. lac, ceresiam, lixivium statuant. 2. pro re cœlesti substituant promissionem remissionis peccatorum. Dan. Tossan. de Bapt. contra artic. visit. Misnic. th. 2. Heidelberg. Catech. Quest. 59.

3. Circa Efficaciam, quâ Baptismus spoliatur; ac in significativam transmutant. Hinc negant Baptismus esse ad salutem necessarium, autve fidem operari in infantibus: quos sanctos ab utero asserunt.

4. Circa Axiom. de Unitate Baptismi, duplicem comminiscuntur Baptismus 1. Externum aquæ; per quem sordes corporis: 2. Internum Spiritus S. per quem peccata abluantur.

Qui omnes & id genus alii errores refutati reperiuntur in Exegesi. Dn. Mentzer. Aug. Conf. artic. 9. membr. 6. pag. 420. seq.

V. Circa Ritum Baptismi; Exorcismum ex Ecclesiâ seu rem impiam, & Magicam proscribendo, cum Pelagianis.

Dispicimus insuper sententiam Calvinianam Bergii & periculum faciamus, num omnia ex amussim congruant cum verbo Dei, quæ ille

ille in sua Wiebertypofi der heylsamen
Lehr proponit? Arti. 13. Concionatur Bergius
de Sacramento Baptismi, institutis aliquot
Quæstionibus. 1. Wie nötig die Tauffe sey?
Ubi respondet: Baptismum esse necessarium
omnino, ob mandatum DEI; adeò ut nemo
citra salutis dispendium, eundem vel conte-
mnere; vel negligere debeat, possitve. Plura in
hanc sententiam vide disputat. de re Sacramentar.
Thes. 69. 70. 71.

Hæc satis orthodoxè prolata videntur
primâ fronte: Si verò ulteriùs quæras: num
Baptismus non modò necessitate mandati; sed etiam
quatenus est medium salutis ac regenerationis ordi-
narium sit necessarius? Hæc Bergius post carella
latitat: pro eo verò Patriarchæ respondent
negando, Nam Calvinus Baptismum esse de ne-
cessitate salutis vocat dogma exitiosum lib. 4. Ina-
stit. c. 15. s. 20. Sadeel quoque ingenuè fatetur,
non esse suam & sociorum sententiam; si quis dicat:
Baptismum esse ad salutem necessarium, in respons.
ad fidei profess. Burdegal. artic. 11. pag. m. 88. edit.
Genev. in 8vo A. 1596. ubi etiam expressè distin-
guuit inter necessitatem mandati, & salutis; illam
admittit; hanc negat. Idem facere Bergium,
quis dubitet? an autem juxta Hypotyposin fa-
norum verborum? N. ex Joh: c. 3. v. 5.

II. Was die Tauffe sey? Respondet Ber-
gius; Baptismum non esse nudum signum; sed
efficax, publici pacti, adeoque signum fœderis

Gg inter

inter Deum & nos initi: ubi nota. Definiri
Baptismum per *signum*: id quod si de fine &
usu signi Sacramenti accipiat; non repre-
henderimus: sin verò *signum* de *essentia* Ba-
ptismi esse statuatur, uti quidem non aliter men-
tem suam explicat *disput. allegat. Thef. 48. 49. 50.*
51. ex Calvini instit. l. 4. c. 15. s. 1. minus legiti-
nam ejusmodi definitionem vel descriptio-
nem pronunciamus ex Tit. 3. v. 5. Ephes. 5. v. 26.
27. vld. definitio à nobis assignata.

III. Wer zur Tauffe gehöre? Re-
spondet Bergius: subjectum baptizandum esse
omnes ac solos credentes, eorumq; liberos.
Contra Matth. 28. v. 19. Act. 2. v. 39. (Ad quos e-
nim pertinet promissio; ad eosdem promis-
sionis obsequatio per Baptismum) plura circa
mater: Baptismi membr. 3. vid. confer Eph. 2. v.
12. 13. c. 4. v. 17.

**IV. Von der krasse vnd Wirkung
der Tauffe:** Ubi notandi errores:

I. à Bergio statui, quod soli fideles eorumq;
liberi per baptismum regenerentur: ideo quod
ad hos solos spectet Baptismus. Resp. per di-
stinct: inter adultos & infantes: illos jam in fi-
de informatos, adeoque credentes debere ba-
ptizari; atque tunc Baptismus ipsis evadit in
Sacramentum confirmationis exemplo Corne-
lii Act. 10. Hypocritas verò minime per Baptis-
mum regenerari fatemur. Infantes quod at-
tinet, vicissim non indiscriminatim regene-
ratio

rationis effectum eos sortiri aimus, sed ob-
servatâ limitatione suprâ Membr. 3. thes. 13. &
14. Quæstio verò principalis est: Num omnes
infantes quotquot in Ecclesiæ gremio nascuntur &
baptizantur; simul etiam regenerentur, adeoque
fœderi divino inserantur? Hæc in negativam
concedit Bergius, disputat: alleg. th. 91. (ubi di-
stinguit inter iudicium caritatis & fidei) 93. 94
Infantes namque reprobi, aut etiam reprobo-
rum parentum minimè regenerantur; siqui-
dem fœdere divino excluduntur, ex ipsius
hypothesi; neque fide salvificâ donantur un-
quam. Contra Act. 2. v. 39. Gal. 3. v. 27, 28. 29.
1. Cor. 12. v. 13. Joh. 3. v. 5. Col. 3. v. 11. 1. Pet. 3. v.
21. Idipsum evincit etiam collatio Baptismi
cum circumcissione Gen: 17. per quam infan-
tes regenerabantur, & fœderi divino infere-
bantur.

II. In regenerationis actu infantibus,
non veram; sed æquivocam fidem conferri in di-
sp. th. 87. his verbis: Vnde plane æquivocè; vel
si magis analogicè fidem infans tribui manifestū
est. præsertim actualem: Quæ non magis in eos vi-
detur competere, quàm peccatum actuale, &c. Nos
exinde colligimus: nullum infantem salvari,
cum moritur: ratio, quia nullus infans verè;
sed æquivocè credit. E. etiam æquivocè sal-
vatur; qualis namque fides, talis salus: Ne-
mo enim servatur, nisi interveniente fide, fa-
ciente Beze Vol. 1. fol. 17.

III. *Regenerationem illam non realiter, et proprie per baptismum conferri, sed jam ante collatam per eum significari.* Probat^{ur} 1. ex verbis expressis Bergii d. l. 5. *Nicht zwar/ als ob dem ewserlichen Tauffwasser für sich/ 10. solche geheime Krafft gegeben würde: sondern weil ihnen solches alles in und durch die Tauffe kräftiglich von Gott bezeuget wird.* 2. ex *explicatione ipsius Bergii disput. thes. 88. ubi statuit infantum adoptionem in fœdus, & regenerationem non incipere in ipso Baptismi ritu, sed eum antevertere, idq; ex æterno & absoluto Electionis decreto.* thes. 104. 3. ab *ἀπορρησία* Pelargi contra Dn. Balduin. thes. 104. sic scribentis: *Neque verò fœdus illud à Baptismo incipit; antiquius est, et cum Patre credentium, omnibusque posteris longè prius sancitum: neque necesse est arguari, qualem Infantes in Baptismo sanctitatem consequantur: cum ille novam (NB.) non conferat, sed à Christo paratam, et fide apprehensam obsignet.* 4. à *Confessione* Calvini lib. 4. instit. c. 15. sect. 2. negantis: *salutis causam in hoc Sacramento percipi: Beze in colloq. Mompelg: p. 433. ubi manifestam idolatriam pronunciat, quò remittendorum peccatorum & renovandi cordis hominum vis ad aquam, quantum vis Sacramentalitèr transferatur.* 5. à *negatione regenerationis per Baptismum, ex semine Zwinglii, part. 2. oper. ad*

Carolo

Carol. V. Art. 7. p. 541. Pſcatoris contra Taufrer.
p. m. 81. ita ſcribentis : Ego certè ſtatuo, neminem
prorſus, ſivè infans, ſivè adultus ſit, per Baptiſmum
regenerari. Quorſum E. adhibetur Baptiſmus ?
Heic reſpondent unanimiter candidiores Cala-
viniani : ut nimirum ſit regenerationis ſignum :
contra Ioh. 3. v. 5. Tit. 3. v. 5. Eph. 5. v. 26. 27.

IV. Baptiſmum eſſe duplicem. Vnum Ex-
ternum aquæ ; Alterum Internum Virtutis Spiri-
tus S. & ſanguinis Chriſti ; illo corpus ; hoc a-
nimam ablui, mundari, ac purificari. Id nam-
que 1. ſibi volunt verba illa §. 4. d. 1. daß alle
Gläubigen / vnd der Gläubigen Kinder
an ihrer Seelen / durch krafft des
Geiſtes vnd Bluts Chriſti widerges-
boren / vnd von Sünden gewaſchen wer-
den ; ſo gewiß als ſie eußerlich am Lei-
be mit Waſſer getauſt ſind ; 2c. 2.
Idem probatur à Baptiſmo Hypocritarum, eo-
rumq; liberorum ; ut & reproborum : negant
enim hoſce intrinſeco h. e. cum effectu regene-
rationis conjuncto ; ſed tantum externo Ba-
ptiſmo baptizari, citra regenerationem ; Berg-
diſput. theſ. 94. 3. Inſuper ex expreſſis alio-
rum Calvinianorum verbis, quibus duplicem
ſtatuunt Baptiſmum : Calvin. ſuper 1. Cor. 12. &
lib. 4. Inſtit. c. 15. ſ. 8. Beza in colloq. Mompelgard.
pag. 475. Catechiſ. Heidelb. pag. 41. Treſcat.

lib 2. p 194. 195. Harm: Confess. cap. 20. p. m. 90.
Confess: Bohem: cap. 12. p. 92. Confess: Gallici:
art. 38. At inquis Calvinianos agnoscere *Unitatem*
Baptismi? Resp: fateor: sed addo 1. *ratione iterationis* contra *Anabaptistas*: 2. *ratione multiplicatae consecrationis* contra *Pomiferos*: non verò *ratione essentie*, & *efficacie* ejusdem numero, vel *specie*: vid: Harm. Confess. p. 89. 90. Frustra ergo Bergius heic effugia, & *diverticula* quærit §. 5. in *Wiedersypose* suâ errores illos modò commemoratos, & in *artic. 12. Prutenico* rejectos, non modò excusando; verum etiam procul à suâ sententia removendo. Nimirum: 1. *Baptismum non esse medium ad salutem Efficax*; sed *esse nudum signum & figuram*. 2. *Baptismum non esse necessarium ad salutem*. 3. *Credentes non posse esse certos ex Baptismo percepto*, num ipsi eorumq; *liberi sim in fœdere* (Ait hic error est *vestrarium Theologorum Bergi*? Si enim *Baptismum* multa millia infantum accipiunt, qui tamen nunquam regenerantur; sed in æternum pereunt; quis jam eos ex percepto Baptismo poterit reddere certos; num sint in fœdere, an secus? Quin tuus *Piscator disertè* negat ex Baptismo percepto per se quenquam firmum solatium haurire: contra *Taufserum* p. m.) 4. *Baptismum non esse efficacem*. Nil horum esse Calvinianis affictum, præcedentia satis evincunt. Bergii potiùs purum putum figmentum est, quando §. 6. d. 1. nostratibus tribuit

buit opinionem de opere operato quâ regenera-
tionem in Baptismo, ob nudam ceremoniam,
& recitationem verborum Baptismi; à qua
tamen opinione nos longè esse alienos adeò
benè novit, ac proprios digitos. Remisso au-
tem hoc errore ad Pontificios, confitemur:
Baptismum juxta institutionem Christi admi-
nistratum esse lavacrum regenerationis, & re-
novationis: adeoque fidem in ipso actu Ba-
ptismi, infantibus (in Ecclesia natis) conferri:
non verò ante eum eisdem *immediatè* (modo
ordinario) donari: sic enim, omnes essent
sancti adeoque regeneriti ab utero, quod ta-
men non admittit Berg. disput. thes. 81. (ut ut
simulatè uti patet ex *Hypotypos.*) Neq; juxta
hypotyposin sanorum verborum loquitur,
statuendo: *infantes fide parentum regenerari*:
Commentum hoc ceu Papisticum explodimus:
infantes verò uti non alienà; sed propria fide
vivere, justificari ac salvari; ita regenerari in-
dubitato pronunciamus. *Hab. 2. v. 4. Rom. 1. v. 17.*
Gal. 3. v. 11. Hebr. 10. v. 38. Et semper in conspe-
ctu habenda est Salvatoris sententia *Marc. 16.*
v. 16. ex quâ colligimus: uti Baptismum in
proprio non alieno corpore oportere suscipi;
ita fidem propriam non alienam requiri ab
iis, quicunque regenerationis ac salutis eva-
dunt particeps. Gravi insuper accusatione
nostre onerat Ecclesias, ac si fidem, quam in-
fantibus tribuunt, non considerent, ut ma-

num, seu organum, quo gratiam in Baptismo oblatam apprehendat. *diff. thes. 97.* Contrarium verò doceri in nostris Ecclesiis ignotum esse non debuit Bergio, si candoris esset studiosus; Neque enim *aliam* infantibus; *aliam* verò adultis tribuunt; sed eandem *specie*; juxta illud *Eph. 4. v. 5. una fides*: perpetuò ut manum mendicam considerant ob fiduciam, Christum cum suo merito & Gratia apprehendentem, sibiq; applicantem: Sicq; docendo propius accedunt ad Normam verbi divini, quam Bergius cum complicitibus: fidem infantibus *equivocam* h. e. fidem pictam & fictam adeoque non fidem tribuendo: Quo pacto nec fiduciæ, nec manus officium sustinere poterit; neque alicujus organi, quo Gratia in Baptismo oblata apprehendatur. Breviter: non erit fides, nedum salvifica; sed fidei monstrum, aut cadaver, vel figmentum. Quæ adduntur ibidem de fide ut conditione prærequisitâ, ad salutarem Baptismi efficaciam percipiendam; quo sensu à nostratibus negetur, sed ut de effectu consequente ipsius ritus: explicatione opus habent. Negamus fidem ut conditionem prærequisitam hoc sensu, ut ante Baptismum collatum in infante requiratur: ajmus verò; fidem requiri non tam ut *conditionem*, quam potius ut *instrumentum*; quo Gratia in Baptismo oblata baptizatis applicetur. Nec eo pacto deponit fides naturam, aut indolem Effectus

Baptis-

Baptismi: Manet namque fructus seu effectus Baptismi fides in actu regenerationis infanti collata; quo autem momento confertur, eo ipso subit officium manus, & organi, quo sibi Gratiā in Baptismo collatam applicet, & sic demum conditio praequisita ratione fructus salutaris percipiendi (ut ut ἀκρολόγως aut παχυλῶς) vocitari poterit: adeoque non solum ut *Habitus*; verum etiam ut *actus*, in actu regenerationis consideratur: vid. hac de re disputat: IX.

Quæritur Colophonis loco: *utrum errores hactenus commemorati non impingant in Fidei fundamentum?* Negat quidem Bergius disputat. thes. 95. 96. 97. usque ad 101. Nos affirmamus: Nam Baptismi 1. necessitas ad salutem. 2. ejusdem partes essentielles. 3. Efficacia. 4. Unitas; sunt de fidei fundamento, nemine contradicente, nec quidem audiente, ob clarissimā Scripturæ S. dicta. Atqui errores Calvinianorum impingunt in illa omnia; ceu habendus evidens. E. impingunt in ipsum fidei fundamentum.

III. *Anabaptistarum*, partim communiter cum Calvinianis facientium, partim de proprio errantium 1. circa causam Ministerialem, promiscuè baptizandi actum permittendo. 2. Circa Materialem, negando cœlestem partem in Baptismo. 3. Circa Subjectum, Pædobaptismum damnando. 4. Circa Efficaciam,

Hanc Baptismo derogando. §. Circa Formam Exorcismum execrando.

I V. Photinianorum circa hunc articulum, partim cum Calvinianis; partim cum Anabaptistis delirantium vide Dn. Memzer. in Exegef. d. l. Membro 7. pag. 430. seq.

V. Schismaticorum quorundam, qui verum Baptisma non tantum à Pagano; verum etiam à Psittaco; immo ab ipso Cacodamone insuper, vel Diabolo, administrari posse, magno cum Ecclesie scandalo, morosè satis, atque impiè defensum eunt, citra unicum fundamentum solidum; Quæ enim probationis loco afferuntur; partim à ~~procordiorum~~ sunt; partim obtorto collo ex testimoniis Lutheri, & aliorum Theologorum huc attracta: quibus etiam abundè satisfactum aliàs; ut ut pertinacia semper habeat, quod obloquatur, eoq; contra nitatur; ad quam verò magis magisq; obtundendam non tam nostris rationibus; quam judicio quorundam celeberrimorum Theologorum in subsidium vocato utemur.

Judicium Dn. Meisneri sic habet. *Quæritur de Baptismo Pagani, in casu necessitatis administrato, num ille ratus sit, et efficax? Hoc ego problema magis otiosum esse judico, quam fructuosum. Quaritur enim de casu qui nunquam contigit, fortassis etiam nunquam continget: cur igitur de isto non ente multum disputabimus? Præsuppono autem, quod non*
agatur

agatur de Pagano *hypocrita*, qui paganismum
dissimulat, & Christianismum profitetur, at-
que ad ministerium captiosè pervenit (talem
enim Baptismum esse ratum, nostri vix dubi-
tabunt) sed de Pagano quæritur *manifesto*, &
Paganismum apertè proficiente, à quo in casu
necessitatis Baptismi administratio postule-
tur. Non autem video, quì talis casus obve-
nire possit. *aut* enim mater vel puerpera sola
est cum Pagano; *vel* unà adsunt Christiani, si
hoc; nec puerpera petet; nec Christiani ad-
mittent paganum ad baptizandum. Sin *illud*,
tum *vel* mater erit *firma*, ut rogare possit pa-
ganum quò baptizet; *vel* erit prorsus *infirm*a,
& paganum hoc nomine non rogabit, si *prius*,
poterit ipsa baptizare, & petere tantum hoc,
ut Paganus aquam afferat, & porrigat. Si *poste-
rius*, procul dubio paganus quippe non roga-
tus non baptizabit: *vel* si fecerit, tum lusus
ipsi erit & jocus. Quia igitur casus iste dun-
taxat est confectus, nolo de illo multis disse-
rere.

Judicium verò Dn. Hunnii tale est: An Tur-
ca, quatenus Turca, in Christianismo constitutus
possit verum Baptismum administrare? Imo, an
Diabolus, an Psittacus possit? Respon. 1. Quæ-
stio ociosa est, nihil ad ædificationem faciens, at
perniciosa, multum contemioni serviens, non i-
gitur movenda, nec digna, cui motæ respon-
deatur, cui enim bono? 2. petenda foret,
quæ-

quaestionis decisio ex *sacris literis*, sed ubi in illis ea tacta legitur? 3. *Sacramenta sunt bona Ecclesiae*, illi concessit ea *Deus*, & soli administranda commisit; quare Baptismus non est, qui forsan à *Iudeis*, aut aliis Christiani nominis hostibus, ad illudendum nostris sacris instituitur: causam existimo hanc esse, quia Ecclesia noluit per istos homines Baptismi sacramentum taliter peragi: neque Baptismus est, quem pueri invicem ludendo conferunt, quod de Div. Athanasio, ad huc puero, legitur; ideo, quia Ecclesia (cujus unius bonum est Baptismus) noluit conferri Baptismum cuicumque per pueros, horumque lus: ita, si in actu forsan Comico, (quod tamen ad mittendum non est) unus baptizaret alterum, haud puto, quenquam verum Baptismi Sacramentum actu isto ludicro administratum esse. crediturum: quare vero? Quia Ecclesia hoc suum bonum per Comicas personas, & in hoc actu conferre noluit, sed nec velle potuit. Idem de Turcâ, Psittaco, Diabolo, dicendum puto: nam intelligo, Turcam professione talem (alias, si Christianismum profiteretur, & vel in ordinario Ministerio constitutus, vel necessitate adductus, baptizaret, retentâ interim occultè religione Turcâ, non posset rejici Baptismus, qui non à Turca, quatenus Turcâ, sed a Christo no hypocritâ esset collatus, & quem Ecclesia per eum conferri voluisset) per quem si Christiani

iani paterentur conferri Baptismum, nescio, an magis impium, quid committere possent, ut omnino existimem, casum illum inter Christianos dabilem non esse, ideo in negantem concedens dico: Ecclesiam nisi velit Sanctum projicere canibus, & seipsam suâ auctoritate, ac titulo exuere, non posse per Turcam, per Plittacum, per Diabolum administrare Baptismum. Idèd, quicquid illi facerent, id id fieret, aut invitâ, aut consentiente Ecclesiâ: Si invitâ, non possunt baptizare, quia Baptismus non est, nisi quem Ecclesia confert, per ipsos autem non vult conferre: Si consentiente, profectò, Sacrilegio isto cessat esse Ecclesia; potestas tem Baptismi prorsus amittit, nulli ergo eandam conferre potest. 3. Denique, cum nullâ evidente probatione constet, talem Baptismum fore legitimum; in negantem facilius est descendere, & multò tutius, cum aliâs taliter baptizatio per omnem vitam de Baptismi accepti veritate dubitandum foret, quæ dubitatio Baptismum, etsi in se legitimum, virtute sua spoliatura esset.

De eadem, & simili controversiâ consu-
le judicium Dn. Tarnovii tract. de Minister. lib.
2. cap. 25. Quæst. 3. p. 971. ubi negat Baptismum
ab Hereticis in substantialia Baptismi impia-
gentibus, v.g. Arianis, Photinianis,
Macedonianis, Manichæis, Valentinianis, &c. Trinita-
tatem blasphemantibus, in cujus nomine
dan-

dandus est Baptismus (præsertim si error illo-
rum palam notus fuerit, & publicè grassetur,
totamque Ecclesiam occupet) ullâ parte
verum, & legitimum à talis Ecclesiæ mi-
nistro administratum sperandum esse. Qua-
lis enim est fides Ecclesiæ de hujus articuli
substantialibus; talis quoque est Baptismus:
ex cap. 28. Matth. 2. 19 et Basilii Epist. 78. Atqui
fides illarum Ecclesiarum hæreticarum, de
quibus dictum est, non est vera in substantiali-
bus. Ergo nec Baptismus est verus. Alia est
ratio Ecclesiæ orthodoxæ, & ministri Hæretici,
sed occulti. Hic enim Baptismus rectè Ec-
clesiæ bonum pronuntiatur, non ministri:
Hic igitur, quantumvis infidelis, & hæreticus,
dat, quod est orthodoxæ matris Ecclesiæ pu-
blicum, & commune bonum, non quod suum
est privatum & singulare. Hæc ex Dn. Terno-
pio: Quod si igitur Baptismus ab illius gene-
ris Hæreticis administratus pro vero, & legi-
timo minimè agnoscitur: quid jam fiet de
Baptismo Pagani, & Diaboli?

Non absimile est judicium Dn. Hutteri, l.
c. Eoc. de Baptismo cap. 2. f. 649. ubi negat Ba-
ptismum ab Hæreticis Trinitatem non credenti-
bus; nec in nomine Trinitatis baptizantibus,
administratum pro vero, & legitimo esse ha-
bendum; si videlicet Ecclesiæ illi de hoc er-
rore baptizantis constiterit, & quidem non
sine

hinc aliquā hæreseos hujus approbatione. Hi enim, inquit, quia verum Baptismum in nomine Sacrosanctæ Trinitatis collatum non susceperunt; utique baptizandi sunt. Qui Baptismus non reiteratio Baptismi dici potest, aut debet: siquidem nullum prius Baptismum tales perceperunt: sed actio illa prior pro inani ludo potius, immò veriùs pro horrendâ Sacramenti hujus profanatione, quàm pro Baptismo haberi debet. In quam sententiam allegat Canonem Concilii Niceni contra Photinianos, Arianos, & Antitrinitarios conscriptum: in quo definitum est; si ab ejusmodi hæreticis operariæ trium personarum Divinitatis negantibus Baptizati, ad Catholicam Ecclesiam confugiant; ut omnino baptizentur in nomine Trinitatis, &c. confer cap. 5. fol. 671.

Uberiùs de Paganorum Baptismi administratione v.g. non baptizati Iudei, aut Turcæ sententiam hunc in modum declarat; contra rescriptum Nicolai Papæ Tom. 3. Concilior. & sententiæ juris Canonici de consecrat. d. 4. c. quos à Paganis, in negantem simpliciter concedendo, propterea, quod talis Infidelis, neque de Sacrosancto Trinitatis mysterio rectè credit; neque Christi meritum agnoscit; neque formam, aut intentionem Ecclesie servare potest. Si enim (Judæus aut Turcæ) hæc crederet, & teneret, tum infidelis non

ama

amplius esset : ac proinde talem Baptismum pro ir-
rito, inefficaci, imò pro mero ludibrio habendum
esse concludimus. Hæc verbis Dn. Hutteri. l. cit.
cap. 5. Quest. 4. fol. 573. seq. Si jam Baptismus ab
homine Pagano administratus pro mero ludib-
rio habetur ; quo jam in censu habebitur Ba-
ptismus Diaboli !

Cæterùm quo sensu loca Tom. 6. Lutheri
de ministerio Diaboli occurrentia, sint intel-
ligenda ; sufficienter explicat Dn. Tarnov.

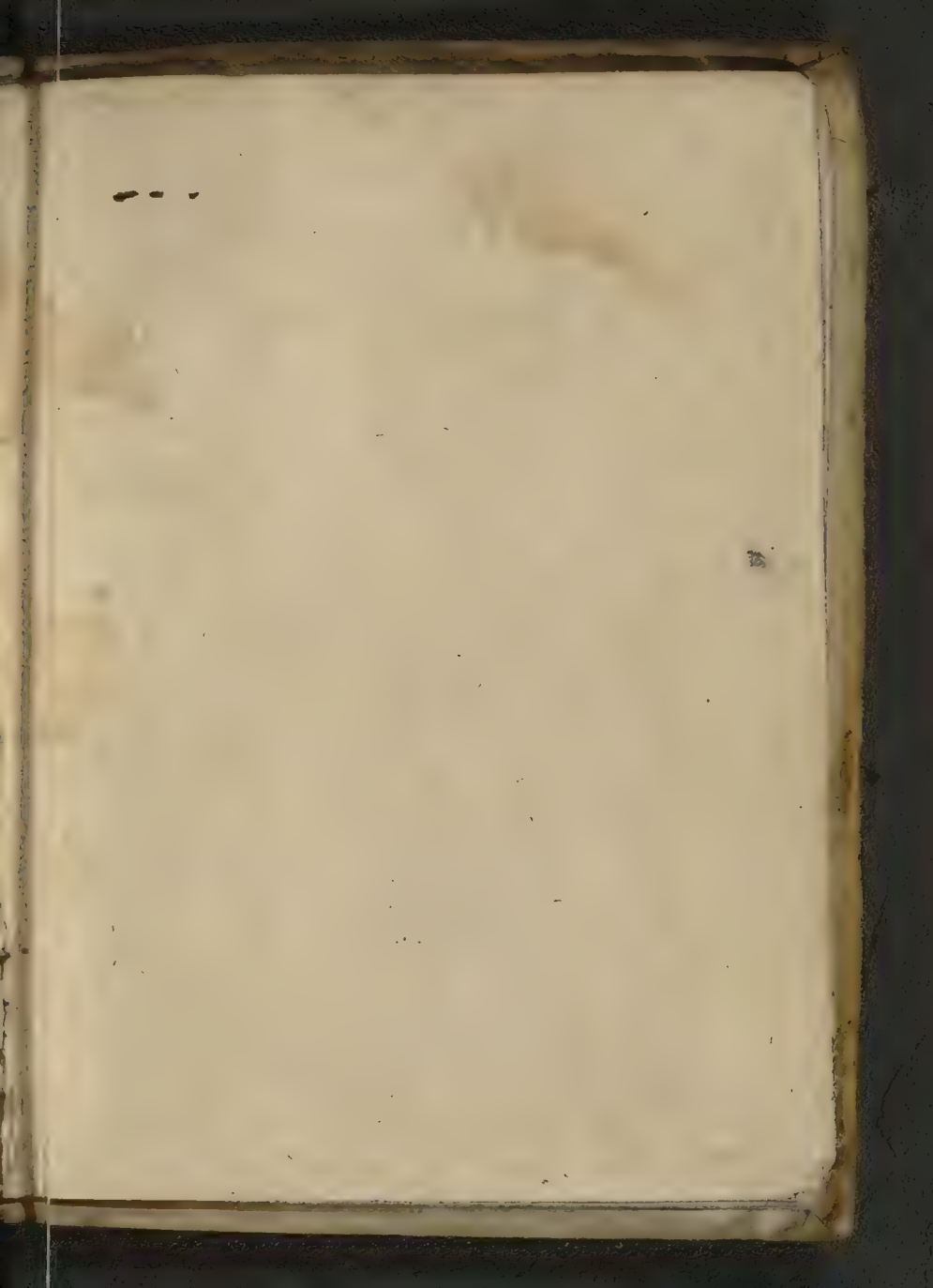
lib. 1. de Minister. Eccles. cap. 5. pag. 162.

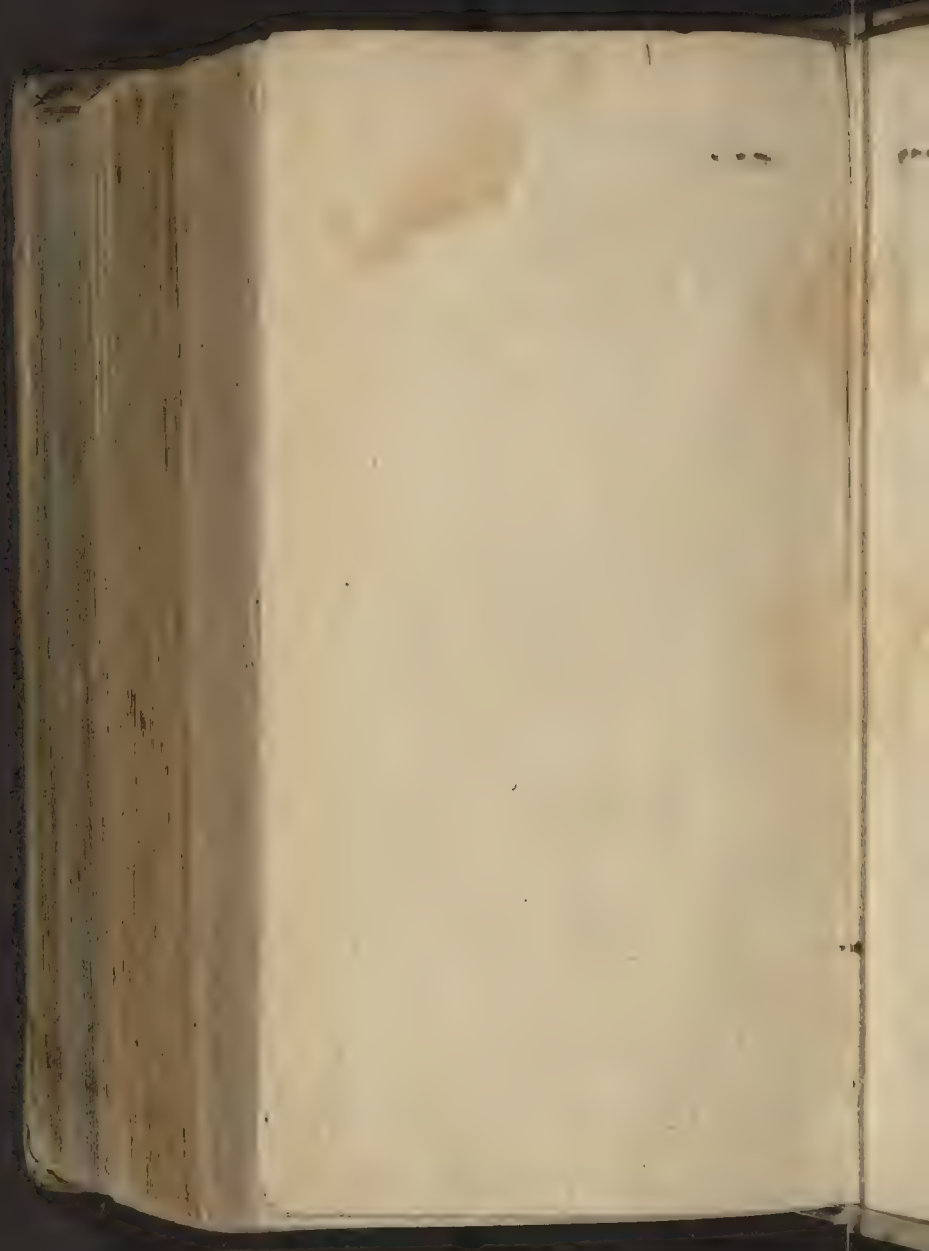
163. 164. & Dn. Hutter. l. c.

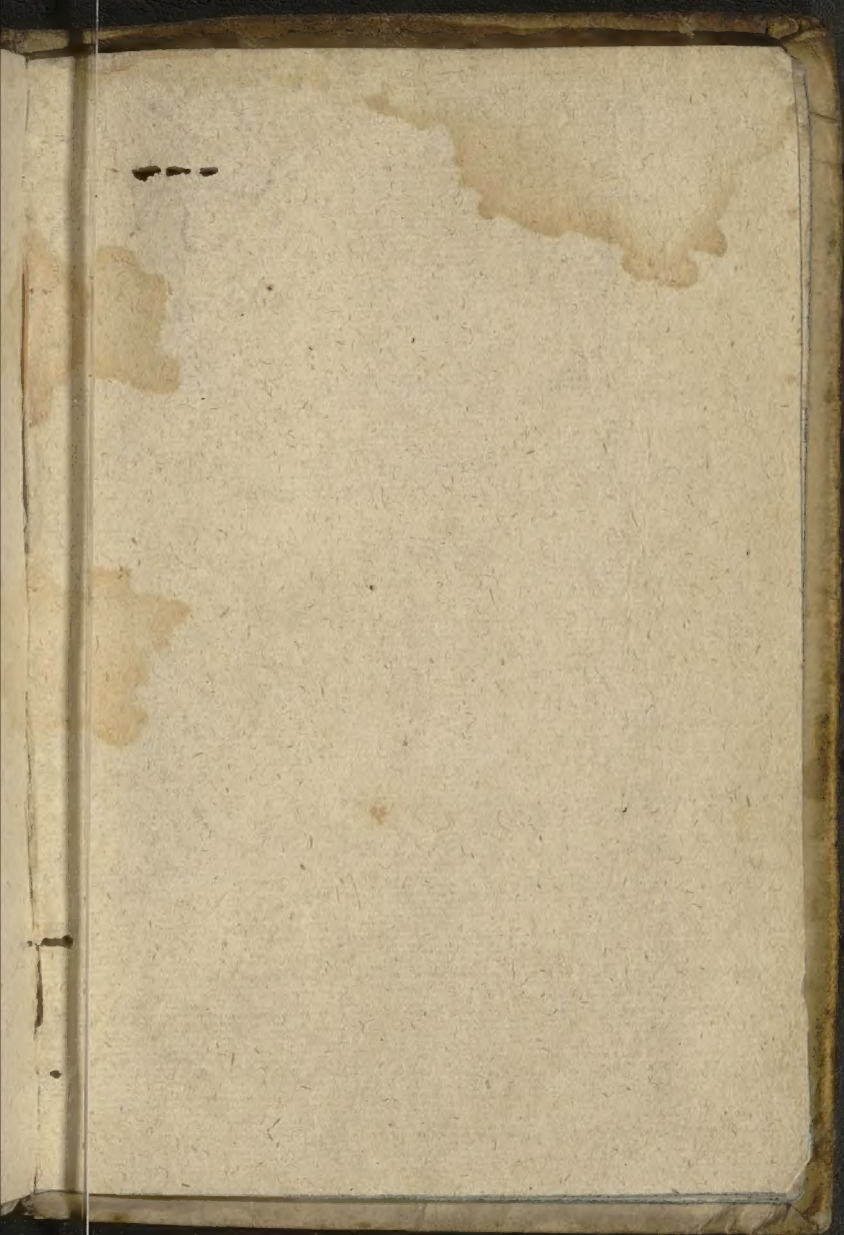
cap. 5. fol. 671.

*DEO regenerationis nostræ auctori
sempiterna Gloria !*

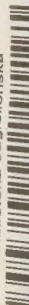

Biblioteka Jagiellońska

Biblioteka Jagiellońska

stdr0012641

